

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 95 30, f: 01 478 98 77, e: ps-sds@dz-rs.si, www.dz-rs.si

**Skupina poslank in poslancev
(Jože Tanko, prvopodpisani)**

Ljubljana, 09. februar 2017

Dr. Milan Brglez
predsednik Državnega zbora

Spoštovani!

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 69/04, 68/06 in 47/13), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 - ZNOJF-1, 109/08, 39/11 in 48/12) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) vlagamo spodaj podpisane poslanke in poslanci

**PREDLOG ZAKONA O OBVEZNEM TESTIRANJU FUNKCIONARJEV NA PREPOVEDANE
DROGE,**

ki vam ga pošiljamo v obravnavo in sprejem po rednem postopku na podlagi 114. in 115. člena Poslovnika Državnega zbora.

Pri obravnavi predloga zakona v Državnem zboru in pri delu njegovih delovnih teles bo sodeloval poslanec Danijel Krivec.

Prilogi:

- predlog Zakona o obveznem testiranju funkcionarjev na prepovedane droge;
- podpisi poslank in poslancev:
Jože Tanko

Anja Bah Žibert
Franc Breznik
Nada Brinovšek
Jelka Godec
dr. Vinko Gorenak
mag. Branko Grims
Eva Irgl
Janez Janša
Danijel Krivec
Suzana Lep Šimenko
Tomaž Lisec
dr. Anže Logar
Žan Mahnič
Bojan Podkrajšek
mag. Marko Pogačnik
Marijan Pojbič
mag. Andrej Šircelj
Ljubo Žnidar

PREDLOG ZAKONA O OBVEZNEM TESTIRANJU FUNKCIONARJEV NA PREPOVEDANE DROGE

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

Slovensko politično dogajanje je v zadnjem času tako nabito z dogodki, da nam grozi precejšnja nevarnost otopelosti. Velika brezposelnost, januarja 2017 je bilo na Zavodu za zaposlovanje prijavljenih 103.736 brezposelnih oseb, kar je 4.121 oseb oziroma 4,1% več kot decembra 2016. Navedeno je nesporno posledica nepravočasnega in neustreznega ukrepanja aktualne Vlade Republike Slovenije.

Vlada Republike Slovenije je sicer sprejela nekatere ukrepe, s katerimi blaži posledice svojega nedelovanja oziroma prepočasnega delovanja. Aktualna Vlada Republike Slovenije po mnenju predlagateljev žal ne skrbi za blaginjo Slovenije, za socialno varnost državljanek in državljanov. To se kaže predvsem v njenem ravnanju v primeru ilegalnih migrantov. Predlagatelji smo Vlado Republike Slovenije že večkrat pozvali, da naj dosledno spoštuje ustavna načela ter izvaja ukrepe iz svoje pristojnosti tako, da najprej in v celoti rešuje socialne probleme državljanek in državljanov Republike Slovenije ter da v nobenem primeru ne bodo ilegalni migranti ter prosilci oziroma osebe s priznano mednarodno zaščito v privilegiranem položaju glede na položaj državljanek in državljanov Republike Slovenije.

Dodatni rezultati nepravočasnega in neustreznega ukrepanja aktualne Vlade Republike Slovenije so padec konkurenčnosti gospodarstva, padec kazalnika gospodarske klime, naraščajoči stroški dela, zamude pri plačilih, večje število stečajev, padec BDP, padec investicij, primanjkljaj državnega proračuna, naraščajoč javni dolg in poroštva.

K temu botrujejo tudi informacije, ki so sicer že pred časom zapolnjevale slovensko javnost, in sicer informacije o prisotnosti kokaina med slovenskimi politiki. O tem je pred leti pisal tudi družabni kronist Nedeljskega dnevnika Aleksander Lucu. Velja spomniti na oddajo Tednik na TV Slovenija, ko je omenjeni družabni kronist med drugim dejal, da je "vse prepleteno z gejevsko-kokainsko prepredenostjo." Vlada Republike Slovenije se namesto odgovornega vodenja politike ukvarja sama s seboj.

Te informacije so žal aktualne še danes. V zvezi s kokainsko prepredenostjo se zastavlja vprašanje odgovornosti funkcionarjev pri izvajanju svojih funkcij in s tem tudi ter predvsem odgovornosti pri tem. Predvsem do državljanek in državljanov, ki so vsekakor upravičeni do informacij v zvezi s tem. Vprašanje o čistosti ob navedbah družabnega kronista Aleksandra Lucuja med slovenskimi politiki ostaja še vsekakor odprto. Prisotnost prepovedanih drog vzbuja precej vprašanj povezanosti med slovenskimi politiki v izvršilni veji oblasti in med "ponudniki" prepovedanih drog.

Ob takšnem stanju lahko rečemo, da gre za krizo vrednot. Kot je razvidno sistemi ne delujejo, kar hromi delovanje države. Zaupanje v državne institucije je na zelo nizki ravni.

Ob informacijah o prisotnosti prepovedanih drog med slovenskimi politiki velja pogledati tudi primere v ostalih državah. V Italiji je bilo organizirano prostovoljno testiranje, ki ga je organiziral

poslanec Carlo Giovanardi. Slednji je novembra 2009 kot sekretar na predsedstvu vlade organiziral še eno prostovoljno testiranje na podlagi vzorca iz las in urina.

V Republiki Hrvaški so leta 2009 pred lokalnimi volitvami so se za testiranje odločili kandidati Istrskega demokratičnega zbora (IDZ).

V Republiki Avstriji je predsednik svobodnjaške stranke jeseni 2009 opravil test na prepovedane droge z odvzemom vzorca lasu ob prisotnosti notarja. V tem primeru so za devet mesecev naredili analizo vsebnosti substanc v telesu.

Avstralija je leta 2007 sicer v prvem branju (Bill) sprejela Zakon o testiranju na prepovedane droge po naključni izbiri.

Poraba drog v Republiki Sloveniji je v porastu. Velja poudariti, da je ta trend značilen tudi za druge države EU in tudi širše (npr. ZDA, Rusija, Azija). Bistveni razlogi za trend porasta porabe drog so po ugotovitvah pristojnega organa za droge pri Združenih narodih predvsem v povečani proizvodnji glavnih surovin za proizvodnjo prepovedanih drog, in sicer maha za proizvodnjo heroína, rastline koke za proizvodnjo kokaina ter rastline konoplje, ki se posušena uporablja kot marihuana. Prav tako ta organ Združenih narodov ugotavlja porast sintetičnih drog.

Problematika prepovedanih drog zajema več resorjev oziroma področij, pri čemer politika temelji na medresorskem načelu. V Republiki Sloveniji je Ministrstvo za notranje zadeve odgovorno za področje "preprečevanja ponudbe" prepovedanih drog. Izjemnega pomena je področje "preprečevanje uporabe" prepovedanih drog, za kar so odgovorni drugi državni resorji. Obe navedeni področji, kot že navedeno, tvorita tako imenovano politiko drog, ki temelji na medresorskem načelu. Temelji torej na vključenosti različnih resorjev oziroma ministrstev in je oblikovana tako na državni ravni, kot tudi na ravni lokalnih skupnosti ter na nevladni ravni.

Pričakovano ravnanje funkcionarjev je, da opravljajo naloge vestno, nepristransko in kakovostno. Na podlagi Kodeksa ravnanja javnih uslužbencev, ki je tudi etični kodeks ministrov in državnih sekretarjev, se po 5. členu od javnega uslužbenca pričakuje, da opravlja naloge strokovno, vestno, nepristransko in kakovostno, pri tem pa upošteva le javni interes in konkretne okoliščine primera. Po 8. členu omenjenega kodeksa javni uslužbenec ne sme dovoliti, da je pri opravljanju javnih nalog njegov zasebni interes v nasprotju z njegovimi pooblastili. Odgovoren je, da se izogiba vsakemu nasprotju interesov, bodisi da je to nasprotje resnično ali možno. Javni uslužbenec ne sme izkoriščati svojega položaja za svoj zasebni interes. Po 9. členu omenjenega kodeksa mora javni uslužbenec vedno ravnati tako, da ohranja in krepi zaupanje javnosti v poštenost, nepristranskost in učinkovitost opravljanja javnih nalog. Ob tem velja poudariti tudi 20. člen omenjenega kodeksa, po katerem javni uslužbenec ne sme dovoliti, da ga postavijo v položaj oziroma da se ustvari videz, da so ga postavili v položaj obveznosti, da vrne uslugo kateri koli osebi ali pravni osebi javnega ali zasebnega prava. Prav tako naj se tudi v uradnem svojstvu ali v zasebnem življenju ne obnaša tako, da je dovzeten za neprimerno vplivanje drugih.

Ministrstvo za notranje zadeve se ukvarja z nalogami zakonitega, učinkovitega in strokovnega zmanjševanja ponudbe prepovedanih drog. Svoje cilje in naloge uresničuje predvsem preko policije, organa v sestavi ministrstva. V zvezi z delom policije velja omeniti drugi odstavek 2.a člena Zakona o policiji, ki določa, da minister daje policije usmeritve in navodila za delo. Minister lahko naloži policiji, da v mejah svoje pristojnosti opravi določene naloge ter sprejme ukrepe in mu o tem poroča. Policija, ki je organ v sestavi Ministrstva za notranje zadeve, se v pretežni meri ukvarja s "področjem preprečevanja ponudbe" prepovedanih drog, v določeni meri pa sodeluje tudi pri drugem, zgoraj omenjenem področju politike drog. V okviru svoje vloge, ki jo policija ima,

pa je ta v zvezi s ponudbo prepovedane droge kokain že pred časom ugotovila, da kokain ni več droga zaprtih, bogatih družb, temveč je te okvire že pred leti razširil.

Na mednarodni ravni skrbi za vzpostavitev tesnejšega mednarodnega sodelovanja, skrbi pa tudi za usklajevanje z organi znotraj države. Na področju izobraževanja in usposabljanja skrbi za izboljšanje strokovne ravni organov odkrivanja in kazenskega pregona ter za specializirano izobraževanje varnostnih organov na področju prepovedanih drog. Na področju organizacije vzpostavlja centralno voden pristop k delu, izboljšuje sodelovanje in usklajevanje na vseh ravneh policijskega delovanja in povečuje dejavnosti na lokalni ravni. Skrbi za obveščevalno in analitično delo pri odkrivanju kaznivih dejanj, povezanih s prepovedanimi drogami. Na področju operativnega dela skrbi za celovito obravnavanje kaznivih dejanj, nadzoruje pomembne poti (balkanska pot), preprečuje preusmerjanje predhodnih sestavin in podobno.

Novembra 2016 je kriminalistična policija zaključila preiskavo mednarodno organizirane kriminalne združbe, ki so jo poimenovali Viking 2016. Šlo je za eno najobsežnejših v zadnjih letih pri nas. Ta združba je skrbela za grosistično oskrbovanje evropskega trga s prepovedanimi drogami. Člani združbe so za potrebe drugih kriminalnih združb organizirali transport drog od skladišč do prejemnikov. Omenjena združba je v verigi preprodaje predstavljala člen, ki je skrbel za logistiko, pri tem pa so drogo skupaj z zakonitim tovorom tihotapili po vsej Evropski uniji.

Preiskava, ki jo je sprožila slovenska policija in v kateri so sodelovali tudi organi drugih držav, je pokazala, da so se lastniki podjetij in špediterji ukvarjali s transportom droge. Člani kriminalne združbe na Nizozemskem so tako s slovensko logistično podporo organizirali prevoz droge. Slovenski policisti so zasegli skoraj tona drog. Po oceni policije bi preprodajalci ob grosistični preprodaji teh drog zaslužili med 4 in 10 milijonov evrov, končni uporabniki pa bi za njo odšteli vse do 20 milijonov evrov.

Splošna slika dosedanjega dela na področju prepovedanih drog kaže na povečan obseg dela policije na tem področju policijskega dela.

Podatki o odkriti kriminaliteti v zvezi s prepovedanimi drogami izkazujejo samo odkrito kriminaliteto, torej tisto, ki jo organi odkrivanja odkrijejo na podlagi lastnega in samoiniciativnega dela. Ob tem pa se je potrebno zavedati, da je temno polje na tem področju izredno veliko (po predvidevanjih tako slovenskih kot tudi tujih strokovnjakov med 80 in 90 %).

Republiko Slovenijo lahko označimo kot državo uporabnico prepovedanih drog, zaradi sorazmerno velikega povpraševanja po prepovedanih drogah, kot tudi kot tranzitno državo, na katerem območju delujejo organizirane kriminalne združbe, ki se ukvarjajo z organizacijo, logistično podporo in izvajanjem kriminalne dejavnosti pri oskrbi evropskega tržišča s prepovedanimi drogami.

V tem okviru se velja vprašati glede zakrite kriminalitete v zvezi s prepovedanimi drogami se velja vprašati glede zaprtih družb družbene elite. Člani teh družbenih elit so več ali manj med seboj povezani in imajo tudi konkretne vloge v kriminalnih združbah.

Republika Slovenija je podpisnica naslednica vseh konvencij Organizacije združenih narodov, ki opredeljujejo področje prepovedanih drog. Slovenska zakonodaja, ki temelji na določilih teh konvencij, je usklajena s pravnim redom EU in usmeritvami Sveta Evrope. Ukrepi na področju prepovedanih drog se izvajajo znotraj različnih resorjev ob sodelovanju javnih služb in civilne družbe. Koordinacija politike na področju prepovedanih drog je zagotovljena preko Komisije za droge Vlade Republike Slovenije, ki je pristojna predvsem za pripravo usklajene nacionalne strategije in njeno izvajanje.

Na lokalni ravni imajo koordinativno vlogo Lokalne akcijske skupine, ki so ustanovljene v več kot 50 občinah, v večini primerov kot posvetovalna telesa županov. Omenjene skupine usklajujejo ukrepe in aktivnosti s področja drog na ravni posameznih občin.

Posamezni resorji zagotavljajo zbiranje, obdelavo, analizo ter posredovanje podatkov s svojega področja. Zaradi celovitega spremljanja epidemiološke situacije in trendov na področju uporabe drog se podatki oziroma agregati podatkov različnih resorjev zbirajo in analizirajo v Informacijski enoti za prepovedane droge, ki je del Inštituta za varovanje zdravja RS. Omenjena enota obdelane in analizirane podatke posreduje drugim ustanovam v državi, mednarodnim ustanovam ter širši javnosti in predstavlja tudi slovenskega partnerja Evropskemu centru za spremljanje drog in odvisnosti od drog v Lizboni (EMCDDA).

Nacionalna politika do drog je odvisna od številnih spremenljivk, kot so politična in gospodarska trdnost, dostopnost različnih storitev, razširjenost uporabe drog in družbena zaznava tega pojava, narave pravnega okvira ter od zemljepisne lege posamezne države. O slednjem lahko rečemo, da Slovenija leži na pomembni tranzitni poti (vzhod–zahod, t.i. balkanska pot), ki jo uporabljajo proizvajalci in preprodajalci prepovedanih drog v obeh smereh.

Težave, povezane z zlorabo drog, je potrebno razumeti z vidika širših socialnih vprašanj, kakršna so revščina, zapostavljenost, brezposelnost, brezdomstvo in posledično socialna izključenost. Z izboljšanjem socialnega položaja posameznika in podporo ogroženim družinam in drugim, ki živijo v najtežjih razmerah, se krepi zaščita pred uporabo in zlorabo drog.

Reševanje problematike drog zahteva celosten pristop, ki upošteva problematiko uporabe in zlorabe drog kot posledico sočasnega večplastnega dogajanja na individualnem in širšem socialnem področju ter pri katerem so vključeni različni akterji in različne ravni delovanja in usklajevanja.

Vse navedeno izhaja tudi iz aprila 2014 sprejete Resolucije o Nacionalnem programu na področju prepovedanih drog 2014 – 2020.

Rezultati raziskovalne naloge z naslovom "Na kokainu" kažejo, da se je življenjska prevelenca rabe kokaina povečala, da pa je število uporabnikov, ki bi svoj način uživanja opredelili kot problematičen, razmeroma nizko. Prevalenca kokaina se je povečala v različnih družbenih skupinah in subkulturnih okoljih, posledično ni več mogoče o kokainu govoriti kot o drogi elit. Ugotovljeno je bilo, da med skupinami obstajajo določene razlike v razlogih za uživanje, načinih uporabe – to je v pogostosti uporabe in količinah odmerkov ter načinih vnosa, vrstah tveganj.

Mnenja glede nevarnosti kokaina so bila med vprašanimi deljena. Praviloma pa kokain velja za manj nevarno drogo od na primer heroina in po mnenju večine sogovornikov ne povzroča fizične zasvojenosti. Uživalci kokaina, s katerimi so bili opravljeni intervjuji in drugi sogovorniki, ki so bili vključeni v vzorec, so v ospredje postavljali psihične posledice uživanja kokaina. Zdi se, da so bili vprašani bolje seznanjeni s psihičnimi kot z s fizičnimi posledicami uživanja te droge. Glede načina uživanja je bilo opaženo, da so obdobja intenzivnega uživanja (pogostega, tudi vsakodnevnega uživanja večjih količin kokaina) praviloma omejena in se hitreje izmenjujejo z obdobji zmanjševanja in opuščanja uživanja kot v primerih rabe heroina, da je poznavanje učinkov, tveganj in posledic rabe kokaina razmeroma dobro, so pa manjše razlike glede poznavanja učinkov in posledic kokaina med različnimi podskupinami. Kot posebej nevarno se je pokazalo ekscesno uživanje kokaina (binc uživanje), ko osebe več dni zaporedoma uživajo kokain brez prekinitve in brez počitka, kar lahko privede do zastoja srca. Pri raziskovanju tveganj je bilo ugotovljeno, da je za preprečitev poškodb zdravja potrebno zagotoviti večji pretok

podatkov in informacij glede nevarnih primesi in drugih posebnosti na sceni, ki so lahko nevarne za zdravje ljudi.

Smiselno bi bilo tudi zagotoviti možnost za preverjanje čistosti substanc na način, ki bi bil dostopen tudi izvajalcem različnih programov pomoči. Na ta način bi te organizacije lahko ustrezneje informirale svoje uporabnike. Iz raziskave je razvidno, da uživalci kokaina praviloma ne iščejo pomoči v obstoječih programih na področju drog, posebej ne v tistih programih, ki zahtevajo identifikacijo oziroma kjer je osebni stik predpogoj za nudenje storitev (četudi je anonimnost zagotovljena). Tudi število uporabnikov, ki iščejo pomoč zaradi posledic, povezanih izključno z rabo kokaina, je nizko. Med iskalci pomoči prevladuje politoksikomanski tip uživanja. Iz analize razpoložljivih in nam dostopnih podatkov iz Centrov za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog in nevladnih organizacij izhaja, da so v programih evidentirani kot iskalci pomoči v največjem deležu tisti uživalci, ki poleg kokaina uporabljajo heroin in da je ta skupina tudi najbolj znana policiji.

Potrdilo se je tudi pričakovanje, da je skupina tistih uživalcev, ki so socialno kompetentnejši in vpeti v konvencionalne socialne strukture, zaradi strahu pred razkritjem in stigmo, najtežje dostopna ter ne išče pomoči v programih, kjer je izvajanje storitev povezano z identifikacijo in/ali fizičnim vstopom v program. Tako se je kot pomemben način informiranja in svetovanja izkazalo internetno svetovanje.

Raziskava o spreminjanju uporabe sintetičnih drog med mladimi je pokazala, da najljubša prepovedana droga obiskovalcev prirediteljev elektronske glasbe v primerjavi z letom 2001 ostaja marihuana, sledita pa ji ekstazi in kokain. Zanimivo je, da se je alkohol na lestvici dovoljenih in prepovedanih drog povzpел s tretjega (9,7 % leta 2001) na drugo mesto (19,2 % leta 2005). Alkohol glede na rezultate med mladimi postaja bolj priljubljen, medtem ko ekstaziju priljubljenost upada (iz 24 % leta 2001 na 16,5 % leta 2005). Priljubljenost kokaina se ni bistveno spremenila. Druge droge niso dosegle 1 % (metamfetamin, GHB, čudežne gobice, nexus, pomirjevala, LSD).

Sprejem tega zakona je neizogiben zaradi odgovorne politike in preglednosti delovanja javnih funkcionarjev ter odgovornosti do državljanek in državljanov. V javnem interesu je, ali slovenski politiki pri vodenju politike jemljejo prepovedane droge.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji in načela

Cilj predlaganega zakona je v javnem interesu zagotavljanje transparentnosti delovanja funkcionarjev in preventivno delovanje na področju prepovedanih drog in posledično s povezanostjo z njihovim prometom ter koruptivnih ravnanj.

Predlog Zakona o obveznem testiranju funkcionarjev na prepovedane droge zasleduje načelo transparentnosti in odprtosti.

Namen zakona je urediti obveznost testiranja za funkcionarke in funkcionarje na prisotnost prepovedanih drog v organizmu, organizacijo, postopek testiranja in objavo poročila o ugotovitvah testiranja. Funkcionarji po tem zakonu so poslanci državnega zbora, predsednik republike, predsednik vlade, ministri in državni sekretarji.

Pričakovano ravnanje poslancev državnega zbora, predsednika republike, predsednika vlade, ministrov in državnih sekretarjev je, da opravljajo naloge vestno, nepristransko in kakovostno.

V okviru vsebine predmetnega zakona velja poudariti, da gre za sovpadanje javnega in zasebnega interesa. Gre namreč za vprašanje varovanja osebnih podatkov po eni strani, po drugi strani pa bi zaradi narave opravljanja funkcije vodenja države moralo biti v javnem interesu razkritje podatkov na prisotnost prepovedanih drog v organizmu takšnega funkcionarja. To bi morala biti pozitivna obveznost v okviru oženja kroga zasebnosti.

Z nastopom opravljanja funkcije poslanca državnega zbora, predsednika republike, predsednika vlade, ministra in državnega sekretarja je posameznik postal izpostavljen zanimanju javnosti, kar ima za posledico tudi oženje kroga njegove zasebnosti. Tudi Ustavno sodišče je že poudarilo, da mora posameznik z vstopom v prostor družbenega dogajanja prevzeti nase tudi tveganje, da bo njegovo ravnanje predmet diskusije in presoje v okviru opisa njegove vloge v dogajanju, pri katerem je prihajal in prihaja v stik s številnimi ljudmi (odločba Ustavnega sodišča RS št. U-I-172/94 z dne 9.11.1994 - Uradni list RS, št. 73/94 in OdlUS III, 123). Ustavno sodišče RS je o pojmu zasebnosti zavzelo stališče tudi v odločbi Up-50/99 z dne 14.12.2000 - Uradni list RS, št. 1/2001 in OdlUS IX, s katero je odločilo o koliziji med varstvom zasebnosti in osebnostnih pravic na eni strani ter svobodo izražanja in svobodo umetniškega dela na drugi strani. Ustavno sodišče RS je razveljavilo sodbe sodišč, ki so odločili v pravnem postopku in s katerimi je bila dana prednost varstvu zasebnosti (pri čemer je v enem delu odločilo samo, v drugem delu pa je sodbe razveljavilo in vrnilo zadevo v ponovno odločanje). V navedeni odločbi je Ustavno sodišče RS o pojmu zasebnosti navedlo: "Zasebnost sodobna pravna teorija opredeljuje kot področje posameznika, v katerega ne sme nihče posegati brez posebnega zakonskega pooblastila. Pravica do zasebnosti posamezniku vzpostavlja krog intimnega lastnega delovanja, kjer sme z garancijo države sam odločati o tem, katere posege vanj bo dopustil. Toda pravica do zasebnosti ni absolutna pravica, temveč je omejena z varstvom pravic in koristi drugih ter z vedenjem posameznika v javnosti. Človek se namreč kot družbeno bitje, ki nenehno prihaja v stik z drugimi ljudmi, ne more povsem izogniti temu, da se iz raznih vzrokov in nagibov tudi drugi zanimajo zanj in za njegovo zasebno življenje. Pri tem bi področje zasebnega življenja posameznika lahko razdelili: na področje intimnega in družinskega življenja, ki se ne odvija v javnosti, in na področje življenja posameznika v javnosti.

Na splošno velja, da čim manj intimno je področje zasebnega življenja posameznika, tem manjšo pravno zaščito uživa, kadar pride v kolizijo z interesi in pravicami drugih posameznikov. Pri presoji dopustnosti posega v posameznikovo pravico do zasebnosti je treba upoštevati tudi značilnosti subjekta, v katerega pravico se posega. Ob tem pravna teorija navaja, da je brez privolitve prizadetega mogoče pisati o zasebnem življenju iz sodobnega življenja, ki zanimajo javnost (t.i. relativne osebe iz javnega življenja) in osebe, ki javnost zanima samo v zvezi z nekim konkretnim dogodkom (t.i. relativne osebe iz javnega življenja), ne pa tudi o drugih osebah.

Pri opisovanju življenjskih dogodkov absolutnih in relativnih oseb javnega življenja je brez privolitve prizadetega dovoljeno opisati zlasti tisto, kar je pomembno za značaj, dejanja in mišljenja teh oseb glede na njihovo javno udejstvovanje. (...) Svoboden razvoj posameznikove osebnosti namreč zahteva, da človeku ne gre samo obstoj, ki je izoliran od vseh drugih bitij, temveč moramo posamezniku prav zaradi svobodnega razvoja njegove osebnosti (ta je podlaga za priznanje vseh posameznih osebnostnih pravic) omogočiti aktiven, ekstravertiran razvoj. (...).

2.2. Poglavitne rešitve

Namen zakona je urediti obveznost testiranja za funkcionarke in funkcionarje na prisotnost prepovedanih drog v organizmu, organizacijo, postopek testiranja in objavo poročila o ugotovitvah testiranja. Funkcionarji po tem zakonu so poslanci državnega zbora, predsednik republike, predsednik vlade, ministri in državni sekretarji.

Pričakovano ravnanje poslancev državnega zbora, predsednika republike, predsednika vlade, ministrov in državnih sekretarjev je, da opravljajo naloge vestno, nepristransko in kakovostno.

Ta zakon določa zagotavljanje izvajanja obveznega testiranja funkcionarjev na prisotnost prepovedanih drog v organizmu, zagotavljanje skrbnosti in odgovornosti pri opravljanju in izvajanju funkcije ter javnost in odprtost izvajanja nacionalnega programa na področju drog.

Za uresničitev namena tega zakona si morajo funkcionarji prizadevati z vso dolžno skrbnostjo in odgovornostjo, da se doseže čim večja obveščenost javnosti o svojem delovanju.

Prepovedane droge po tem zakonu so rastline ali substance naravnega ali sintetičnega izvora, ki imajo psihotropne učinke ter lahko vplivajo na telesno ali duševno zdravje ali ogrožajo primerno socialno stanje ljudi in so opredeljene v zakonu, ki ureja proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami.

Predpisan vzorec po tem zakonu je vzorec odvzetega biološkega materiala za laboratorijsko analizo za ugotovitev prisotnosti prepovedane droge v organizmu.

Za izvedbo postopka testiranja za funkcionarje na prisotnost prepovedanih drog v organizmu z odvzemom predpisanega vzorca je pooblaščen Inštitut za sodno medicino Medicinske fakultete. Vsi zaposleni na omenjenem inštitutu morajo izpopolnjevati svoje znanje v skladu s sodobno sodnomedicinsko stroko.

Zaposleni, ki v Inštitutu za sodno medicino opravljajo postopek odvzema biološkega materiala za laboratorijsko analizo, morajo glede izobrazbe izpolnjevati pogoje, da morata imeti vsaj dva zaposlena najmanj univerzitetno izobrazbo kemijske ali farmacevtske smeri oziroma najmanj izobrazbo, pridobljeno po teh programih druge bolonjske stopnje in najmanj dve leti analitskih izkušenj v forenzičnem toksikološkem forenzičnem toksikološkem laboratoriju.

Strokovne preglede in odvzem predpisanega vzorca za laboratorijsko analizo za namen tega zakona opravljajo fizične osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost v Inštitutu za sodno medicino. Za laboratorijske analize v skladu s tem zakonom se uporabljajo standardne, mednarodno uveljavljene analitske metode. Vse metode za določitev snovi po tem zakonu se morajo uporabljati v skladu s splošnimi, mednarodno veljavnimi merili zagotavljanja kakovosti meritev in nadzora kakovost in v skladu z zahtevami sodnomedicinske znanosti.

Ostanki analiziranih vzorcev se hranijo dve leti v zaprtem zaklenjenem primernem prostoru, do katerega imajo dostop le pooblaščen osebe, ki jih pooblasti predstojnik Inštituta za sodno medicino. Omenjene pooblaščen osebe so vsi zaposleni v pooblaščenem laboratoriju, ki opravljajo laboratorijske analize. Izvajalci po tem zakonu morajo izpolniti zapisnik o strokovnem pregledu in voditi lastno knjigo strokovnih pregledov in odvzemov.

Za strokovnost dela, identiteto in integriteto vzorcev za laboratorijske analize po tem zakonu odgovarjajo Inštitut za sodno medicino in izvajalci.

Za laboratorijsko analizo za ugotovitev prisotnosti prepovedane droge v organizmu se odvzame predpisan vzorec lasu, urina oziroma krvi.

Zakon določa, da se mora vsak funkcionar enkrat v koledarskem letu svojega mandata udeležiti testiranja na prisotnost prepovedanih drog v organizmu. V primeru menjave funkcije v istem koledarskem letu se funkcionarju ni potrebno udeležiti novega testiranja v tem istem koledarskem letu. Testiranje funkcionarjev na prisotnost drog v organizmu Inštitut za sodno medicino izvede v osmih intervalih v koledarskem letu.

Komisija za testiranje funkcionarjev na prepovedane droge (v nadaljevanju: komisija) šteje štiri člane. Komisijo sestavlja en predstavnik Inštituta za sodno medicino, en predstavnik organa, kjer opravlja funkcionar svojo funkcijo, en predstavnik Društva novinarjev Slovenije in en predstavnik Združenja novinarjev in publicistov.

Člane komisije s sklepom za vsako leto imenuje predstojnik Inštituta za sodno medicino, in sicer na predlog Inštituta za sodno medicino, na predlog organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike, in na predlog Društva novinarjev Slovenije in Združenja novinarjev in publicistov.

Predstojnik Inštituta za sodno medicino za vsak interval testiranja določi skupno število funkcionarjev vseh organov. Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike za vsak interval testiranja določi število funkcionarjev svojega posamičnega organa. Po določitvi števila funkcionarjev v vsakem posamičnem organu se v nadaljevanju za naključni izbor funkcionarjev za vsak interval testiranja opravi žreb na podlagi pravilnika, ki ga sprejme predstojnik organa. Z žrebom za naključni izbor funkcionarjev se določi lokacijo, datum, uro in način odvzema vzorca za testiranje. Datum in ura ne smeta presegati 48 ur od opravljenega žreba.

Predstojnik Inštituta za sodno medicino takoj po žrebu pisno obvesti naključno izbrane funkcionarje z vabilom o testiranju na prepovedane droge. Naključno izbrani funkcionar se mora odzvati na vabilo o testiranju na prepovedane droge, ki zajema lokacijo, datum, uro in način odvzema vzorca za testiranje.

Če naključno izbrani funkcionar zavrne testiranje ali ne pristopi k testiranju na podlagi vabila, ki mu ga je poslal predstojnik Inštituta za sodno medicino se domneva, da je izvid na prisotnost prepovedane droge pozitiven. To domnevo je mogoče ovreči v postopku testiranja na prepovedane droge. O tem predstojnik Inštituta za sodno medicino pisno obvesti predstojnika organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike. Predstojnik Inštituta za sodno medicino o vsakokratnem testiranju naključno izbranih funkcionarjev izdela pisno poročilo v roku 14 dni od izvedbe vsakokratnega testiranja. Pisno poročilo o izvedbi vsakokratnega testiranja zajema člane komisije, število naključno izbranih funkcionarjev, imena in priimke naključno izbranih funkcionarjev z navedbo funkcije, ki jo opravlja, lokacijo, datum in uro testiranja, toksikološki izvid testiranja.

Pri vsakokratnem strokovnem pregledu in odvzemu vzorca, ki ga opravijo izvajalci iz 7. člena tega zakona pri naključnem izbranem funkcionarju na podlagi vabila z določeno lokacijo, datumom, uro in načinom odvzema vzorca mora biti prisotna tudi komisija iz 14. člena tega zakona. Predstojnik Inštituta za sodno medicino, predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike, člani komisije iz 14. člena, izvajalci iz 7. člena tega zakona in pooblaščenice osebe iz 9.

člena podpišejo izjavo o zasebnosti, ki se objavi na spletni strani Inštituta za sodno medicino, ki so jo dolžni spoštovati. Pisno poročilo o vsakokratnem testiranju naključno izbranih funkcionarjev se objavi na spletni strani Inštituta za sodno medicino.

Izvajalci po vsakokratnem strokovnem pregledu in odvzemu vzorca, ki ga opravijo pri naključnem izbranem funkcionarju na podlagi vabila z določeno lokacijo, datumom, uro in načinom odvzema vzorca opravijo analizo odvzetega vzorca in izdajo poročilo o toksikološki preiskavi najkasneje v roku 24 ur od odvzetega vzorca in ga takoj pošlje predstojniku Inštituta za sodno medicino. Če je poročilo o toksikološki preiskavi nejasno predstojnik Inštituta za sodno medicino o tem takoj obvesti predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, ki o tem seznani funkcionarja. V primeru nejasnega poročila o toksikološki preiskavi se pri naključno izbranem funkcionarju izvede ponovno testiranje z odvzemom drugega vzorca. Predstojnik Inštituta za sodno medicino o ponovnem testiranju pisno obvesti takšnega funkcionarja z vabilom o testiranju na prepovedane droge. Za vsebino ponovnega vabila se smiselno uporablja drugi odstavek 16. člena tega zakona.

Če iz poročila o toksikološki preiskavi izhaja, da je pozitivno na prisotnost prepovedane droge, predstojnik Inštituta za sodno medicino o tem takoj obvesti predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, ki o tem seznani funkcionarja.

Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo v primeru iz prejšnjega odstavka ugotovi stroške in izdatke za strokovni pregled in odvzem vzorca, izvedbo analize in izdelavo toksikološkega poročila pri tem funkcionarju.

Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, izda skupni račun funkcionarju, ki ga mora poravnati v roku 8 dni od njegovega prejema. V primeru neplačila se znesek prisilno izterja.

Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo v primeru iz prvega odstavka objavi poročilo o toksikološki preiskavi in poročilo iz drugega odstavka 17. člena tega zakona na svoji spletni strani.

Zakon določa tudi globo za kršitev izjave do zasebnosti.

V okviru vsebine predmetnega zakona velja poudariti, da gre za sovpadanje javnega in zasebnega interesa. Gre namreč za vprašanje varovanja osebnih podatkov po eni strani, po drugi strani pa bi zaradi narave opravljanja funkcije vodenja države moralo biti v javnem interesu razkritje podatkov na prisotnost prepovedanih drog v organizmu takšnega funkcionarja. To bi morala biti pozitivna obveznost v okviru oženja kroga zasebnosti.

Z nastopom opravljanja funkcije poslanca državnega zbora, predsednika republike, predsednika vlade, ministra in državnega sekretarja je posameznik postal izpostavljen zanimanju javnosti, kar ima za posledico tudi oženje kroga njegove zasebnosti. Tudi Ustavno sodišče je že poudarilo, da mora posameznik z vstopom v prostor družbenega dogajanja prevzeti nase tudi tveganje, da bo

njegovo ravnanje predmet diskusije in presoje v okviru opisa njegove vloge v dogajanju, pri katerem je prihajal in prihaja v stik s številnimi ljudmi (odločba Ustavnega sodišča RS št. U-I-172/94 z dne 9.11.1994 - Uradni list RS, št. 73/94 in OdlUS III, 123).

Kot je že zgoraj poudarjeno velja na splošno velja, da čim manj intimno je področje zasebnega življenja posameznika, tem manjšo pravno zaščito uživa, kadar pride v kolizijo z interesi in pravicami drugih posameznikov. Pri presoji dopustnosti posega v posameznikovo pravico do zasebnosti je treba upoštevati tudi značilnosti subjekta, v katerega pravico se posega. Ob tem pravna teorija navaja, da je brez privolitve prizadetega mogoče pisati o zasebnem življenju iz sodobnega življenja, ki zanimajo javnost (t.i. relativne osebe iz javnega življenja) in osebe, ki javnost zanima samo v zvezi z nekim konkretnim dogodkom (t.i. relativne osebe iz javnega življenja), ne pa tudi o drugih osebah.

Pri opisovanju življenjskih dogodkov absolutnih in relativnih oseb javnega življenja je brez privolitve prizadetega dovoljeno opisati zlasti tisto, kar je pomembno za značaj, dejanja in mišljenja teh oseb glede na njihovo javno udejstvovanje. (...) Svoboden razvoj posameznikove osebnosti namreč zahteva, da človeku ne gre samo obstoj, ki je izoliran od vseh drugih bitij, temveč moramo posamezniku prav zaradi svobodnega razvoja njegove osebnosti (ta je podlaga za priznanje vseh posameznih osebnostnih pravic) omogočiti aktiven, ekstravertiran razvoj. (...)"

3. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

3.1. Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlagana rešitev ni v nasprotju s pravom Evropske unije, ki tega eksplicitno ne ureja.

Strategija EU na področju drog (2013-2020) temelji na ustreznih konvencijah Združenih narodov, ki so glavni pravni instrumenti za obravnavanje problema drog, ter na ustreznih pristojnostih Skupnosti in posameznih držav članic ob upoštevanju subsidiarnosti in sorazmernosti. Za izvajanje Evropske strategije se na ravni EU sprejema Akcijske načrte. Končni cilj akcijskega načrta je občutno zmanjšanje razširjenosti uživanja drog med prebivalstvom ter zmanjšanje socialne in zdravstvene škode zaradi uživanja prepovedanih drog in prometa z njimi. Akcijski načrt sledi zgradbi in ciljem strategije ter se osredotoča na ukrepanje na posameznih prednostnih področjih ob upoštevanju uravnoteženega pristopa k zmanjševanju ponudbe in povpraševanja. Za vsak ukrep so bila uvedena ocenjevalna orodja in kazalniki.

3.2. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Avstrija

Predhodne sestavine so definirane kot snovi, ki so v dodatku EU predpisa 3677/90. Avstrijski zakon zajema proizvodnjo, pridobivanje, posest, dajanje v promet in - ne glede na predpise EU - uvoz, izvoz in prevoz v tranzitu. Za izdajo ustreznih predpisov je pooblaščen minister za delo, zdravstvo in socialno varstvo.

Ministrstvu za delo, zdravstvo in socialno varstvo morajo posredovati poročila: sodišča, okrajne uprave, drugi pristojni organi, ministrstvo za notranje zadeve, javno tožilstvo, bolnice in mrliški ogledniki. Ministrstvo pošilja poročila organom OZN in Evropskemu centru za droge. Dokumentacijo morajo osebe, ki se ukvarjajo s predhodnimi sestavinami, hraniti 6 let.

Označevanje je predpisano samo za snovi iz 1. in 2. skupine, kadar se v ustrezni embalaži dajo v promet.

Osebe, ki se ukvarjajo s predhodnimi sestavinami, morajo o sumljivih primerih obveščati ministra za notranje zadeve.

Za opravljanje dejavnosti s snovmi iz 1. skupine se mora pridobiti dovoljenje (licenco) zveznega ministra za delo, zdravstvo in socialno varstvo. Izjeme veljajo za farmacevte v lekarnah, zdravnike in veterinarje, če za svoje delo nabavljajo predhodne sestavine v lekarnah, državni organi, ki te snovi uporabljajo pri službenih opravilih, znanstvene institucije in laboratoriji pri deželnih ustanovah in pooblaščen znanstvene ustanove, ki so pod nadzorom deželnih oblasti. Osebe, ki se ukvarjajo s predhodnimi sestavinami iz 2. skupine, morajo prijaviti svoje poslovne prostore.

Nadzor nad domačim prometom izvaja Ministrstvo za delo, zdravstvo in socialno varstvo, ki ima v svoji sestavi tudi posebno službo za izvajanje nadzora nad prometom in trgovino s predhodnimi sestavinami.

Nadzor nad izvozom, uvozom in prevozom, ureja s svojimi predpisi minister za delo, zdravstvo in socialno varstvo, neposredni nadzor pa izvaja carinska služba. Podrobni predpis o dovoljenjih za izvoz, uvoz in tranzit je izdal minister za delo, zdravstvo in socialno varstvo.

Ministrstvo za delo, zdravstvo in socialno varstvo ima pravico opraviti inšpekcijo kadarkoli, zahtevati na vpogled vso potrebno dokumentacijo in jemati vzorce za analizo. Če je potrebno, lahko tudi začasno zaseže predhodne sestavine s formalno odobritvijo sodišča ali pristojnega državnega organa.

Finska

Po finskem zakonu so zajete snovi, ki se nahajajo v tabelah I in II Konvencije 88. Nacionalna agencija za zdravila je pooblaščen, da v določenih primerih prepove uvoz, izvoz in distribucijo predhodnih sestavin.

Osebe, ki proizvajajo, uvažajo, izvažajo, opravljajo distribucijo in imajo v posesti predhodne sestavine, morajo o tem voditi evidenco. Pakiranja morajo biti označena z imenom, kot je navedeno v seznamu. Ustrezne informacije morajo posredovati ministrstvu za socialno varstvo in zdravstvo.

Osebe, ki se ukvarjajo s predhodnimi sestavinami, morajo o sumljivih primerih obveščati Nacionalno agencijo za zdravila, ki je v sestavi ministrstva za socialno varstvo in zdravstvo.

Za opravljanje dejavnosti proizvodnje, uvoza, izvoza, tranzita, prometa, skladiščenja in distribucije snovi iz I. tabele Konvencije 88 je potrebno dovoljenje, ki ga izda Agencija za zdravila. Dovoljenje je potrebno tudi za snovi iz II. tabele, če se izvažajo v države, za katere velja poseben režim nadzora. Za izvoz, uvoz in tranzit snovi iz tabele I. med Finsko in državami ne-članici EU je potrebno posamično (individualno) dovoljenje. V drugih primerih se izda dovoljenje za več izvozov (odprto dovoljenje).

Predpisan je nadzor nad izvozom in uvozom snovi iz I. in II. tabele Konvencije 88, v države in iz držav ne-članic EU. Dovoljenja izdaja Nacionalna agencija za zdravila. Dokumentacija o izvozu se mora hraniti 3 leta.

Nadzor nad predhodnimi sestavinami izvaja Nacionalna agencija za zdravila, ki je v sestavi Ministrstva za socialne zadeve in zdravstvo.

Agencija za zdravstvo lahko v sumljivih primerih prepove uvoz, izvoz in prevoz teh snovi ter pregleda dokumentacijo.

Španija

Predhodne sestavine so snovi, ki so v posebnem dodatku zakona. Seznam teh snovi je enak seznamu iz predpisov EU. Zakon zajema proizvodnjo, predelavo, dodelavo, izvoz in tranzit predhodnih sestavin.

Osebe, ki se ukvarjajo s predhodnimi sestavinami, morajo hraniti dokumentacijo pet let. Snovi iz 1. in 2. skupine morajo biti navedene na posebni etiketi na embalaži. Pri opravi uvoza, izvoza in tranzita pa je označevanje obvezno za vse tri kategorije. Izmenjava informacij (poročanje) med pristojnim organom in podjetji, ki se ukvarjajo s predhodnimi sestavinami, se opravlja po predpisih EU.

Osebe, ki se ukvarjajo s predhodnimi sestavinami, morajo obveščati pristojne organe o sumljivih dejavnostih. Tem organom morajo posredovati tudi druge informacije, ki jih ti organi zahtevajo.

Zavezanci, ki se ukvarjajo s snovmi, razporejenimi v 1. ali 2. skupino, morajo biti vpisani v ustrezen, splošni ali posebni register, prav tako tudi zavezanci, ki se ukvarjajo s snovmi, razporejenimi v 3. skupino, če so namenjene za izvoz, in če so bile v preteklem letu te količine večje od predpisanih količin. Izvoz snovi s seznama se lahko opravlja na podlagi posamičnega dovoljenja o izvozu, ki ga za vsako pošiljko posebej izda pristojni organ, za snovi iz 1. skupine in za snovi iz 2. skupine, če so namenjene neposredno ali posredno na področje ene od držav, za katere velja poseben nadzor. Splošno dovoljenje za izvoz (odprto dovoljenje), se izda za snovi razporejene v 2. in 3. skupino, če se ne izvažajo v države, za katere velja poseben nadzor.

Nadzor nad domačim prometom izvaja Ministrstvo za pravosodje in notranje zadeve, ki lahko, med drugim, zadrži promet s predhodnimi sestavinami, začasno prepove izvajanje dejavnosti prometa in pospeši postopek za izrekanje kazni.

Izvoz snovi se opravlja na podlagi posamičnega dovoljenja za snovi iz 1. skupine in snovi iz 2. in 3. skupine, kadar se izvažajo v določene države, ki so na seznamu EU. Nadzor nad izvozom je v pristojnosti carinske službe.

Za izdajanje dovoljenj in registracijo podjetij v zvezi z notranjim prometom je pristojno Ministrstvo za pravosodje in notranje zadeve. Za dejavnosti izvoza, uvoza in tranzita ter za registracijo podjetij, ki se ukvarjajo z uvozom, izvozom in tranzitom, je pristojna Carinska služba pri Ministrstvu za gospodarstvo in finance.

Avstralija je marca leta 2007 sicer v prvem branju sprejela Zakon o testiranju članov parlamenta na prepovedane droge po naključni izbiri (Member of Parliament (Random Drug Testing) Bill 2007).

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Sredstva za izvajanje zakona, pregled, odvzem vzorca ter izvedbo testiranja, so predvidena v sprejetem državnem proračunu, v programih Dejavnost državnega zbora, Dejavnost kabineta predsednika vlade, Dejavnost Generalnega sekretariata vlade, dejavnost posameznih ministrstev in Dejavnost Urada predsednika Republike Slovenije.

Predlog zakona ne predvideva povečanja ali zmanjšanja prihodkov državnega proračuna, povečanja ali zmanjšanja obveznosti za druga javna finančna sredstva, niso predvideni prihranki za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

V primeru pozitivnega toksikološkega izvida poročila bo moral funkcionar povrniti skupne stroške strokovnega pregleda in odvzema vzorca, analize in izdelave toksikološkega poročila.

Sprejem zakona ne bo imel posledic za druga javnofinančna sredstva.

5. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Sprejem zakona bo imel pozitivne posledice v okviru odgovornosti in pričakovanega ravnanja poslancev državnega zbora, predsednika republike, predsednika vlade, ministrov ter državnih sekretarjev, da bodo opravljali naloge vestno, nepristransko in kakovostno. Sprejem zakona ne bo imel dodatnih oziroma drugih posledic.

II. BESEDILO ČLENOV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja obveznost testiranja za funkcionarke in funkcionarje (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) na prisotnost prepovedanih drog v organizmu, organizacijo, postopek testiranja in objavo poročila o ugotovitvah testiranja.

2. člen

Funkcionarji po tem zakonu so poslanci državnega zbora, predsednik republike, predsednik vlade, ministri in državni sekretarji.

3. člen

Namen tega zakona je zagotoviti izvajanje obveznega testiranja funkcionarjev na prisotnost prepovedanih drog v organizmu, zagotavljati skrbnost in odgovornost pri opravljanju in izvajanju funkcije ter javnost in odprtost izvajanja nacionalnega programa na področju drog.

Za uresničitev namena tega zakona si morajo funkcionarji prizadevati z vso dolžno skrbnostjo in odgovornostjo, da se doseže čim večja obveščenost javnosti o svojem delovanju.

4. člen

Prepovedane droge po tem zakonu so rastline ali substance naravnega ali sintetičnega izvora, ki imajo psihotropne učinke ter lahko vplivajo na telesno ali duševno zdravje ali ogrožajo primerno socialno stanje ljudi in so opredeljene v zakonu, ki ureja proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami.

Predpisan vzorec po tem zakonu je vzorec odvzetega biološkega materiala za laboratorijsko analizo za ugotovitev prisotnosti prepovedane droge v organizmu.

II. NAČIN IN POSTOPEK OBVEZNEGA TESTIRANJA NA PRISOTNOST PREPOVEDANIH DROG V ORGANIZMU

5. člen

Za izvedbo postopka testiranja za funkcionarje na prisotnost prepovedanih drog v organizmu z odvzemom predpisanega vzorca je pooblaščen Inštitut za sodno medicino Medicinske fakultete (v nadaljevanju: Inštitut za sodno medicino).

6. člen

Zaposleni, ki v Inštitutu za sodno medicino opravljajo postopek odvzema biološkega materiala za laboratorijsko analizo, morajo glede izobrazbe izpolnjevati naslednje pogoje:

- vsaj dva zaposlena morata imeti najmanj univerzitetno izobrazbo kemijske ali farmacevtske smeri oziroma najmanj izobrazbo, pridobljeno po teh programih druge bolonjske stopnje in najmanj dve leti analitskih izkušenj v forenzičnem toksikološkem forenzičnem toksikološkem laboratoriju.

Vsi zaposleni morajo izpopolnjevati svoje znanje v skladu s sodobno sodnomedicinsko stroko.

7. člen

Strokovne preglede in odvzem predpisanega vzorca za laboratorijsko analizo za namen tega zakona opravljajo fizične osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost v Inštitutu za sodno medicino (v nadaljevanju: izvajalci).

8. člen

Za laboratorijske analize v skladu s tem zakonom se uporabljajo standardne, mednarodno uveljavljene analitske metode.

Vse metode za določitev snovi po tem zakonu se morajo uporabljati v skladu s splošnimi, mednarodno veljavnimi merili zagotavljanja kakovosti meritev in nadzora kakovost in v skladu z zahtevami sodnomedicinske znanosti.

9. člen

Ostanki analiziranih vzorcev se hranijo dve leti v zaprtem zaklenjenem primernem prostoru, do katerega imajo dostop le pooblaščen osebe, ki jih pooblasti predstojnik Inštituta za sodno medicino (v nadaljevanju: pooblaščen osebe).

Pooblaščen osebe iz prejšnjega odstavka so vsi zaposleni v pooblaščenem laboratoriju, ki opravljajo laboratorijske analize.

10. člen

Izvajalci morajo izpolniti zapisnik o strokovnem pregledu in voditi lastno knjigo strokovnih pregledov in odvzemov.

Inštitut za sodno medicino, ki izvaja laboratorijske analize po tem zakonu, mora voditi popolno dokumentacijo o sprejemu in analizah vzorcev, ki obsega podatke o vseh fazah obdelave vzorca in analize, rezultatih analize ter o administrativnih vpisih v zvezi s tem.

Inštitut za sodno medicino mora zagotoviti varno in zaupno shranjevanje dokumentacije, do katere lahko dostopajo le pooblaščen osebe.

11. člen

Za strokovnost dela, identiteto in integriteto vzorcev za laboratorijske analize po tem zakonu odgovarjajo Inštitut za sodno medicino in izvajalci.

12. člen

Za laboratorijsko analizo za ugotovitev prisotnosti prepovedane droge v organizmu se lahko odvzame predpisan vzorec lasu, urina oziroma krvi.

13. člen

Vsak funkcionar se mora enkrat v koledarskem letu svojega mandata udeležiti testiranja na prisotnost prepovedanih drog v organizmu.

V primeru menjave funkcije v istem koledarskem letu se funkcionarju ni potrebno udeležiti novega testiranja v tem istem koledarskem letu.

Testiranje funkcionarjev na prisotnost drog v organizmu Inštitut za sodno medicino izvede v osmih intervalih v koledarskem letu.

14. člen

Komisija za testiranje funkcionarjev na prepovedane droge (v nadaljevanju: komisija) šteje štiri člane. Komisijo sestavlja en predstavnik Inštituta za sodno medicino, en predstavnik organa, kjer opravlja funkcionar svojo funkcijo, en predstavnik Društva novinarjev Slovenije in en predstavnik Združenja novinarjev in publicistov.

Člane komisije s sklepom za vsako leto imenuje predstojnik Inštituta za sodno medicino, in sicer na predlog Inštituta za sodno medicino, na predlog organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike, in na predlog Društva novinarjev Slovenije in Združenja novinarjev in publicistov.

15. člen

Predstojnik Inštituta za sodno medicino za vsak interval testiranja določi skupno število funkcionarjev vseh organov.

Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike za vsak interval testiranja določi število funkcionarjev svojega posamičnega organa.

Po določitvi števila funkcionarjev v vsakem posamičnem organu se v nadaljevanju za naključni izbor funkcionarjev za vsak interval testiranja opravi žreb na podlagi pravilnika, ki ga sprejme predstojnik organa.

Z žrebom za naključni izbor funkcionarjev se določi lokacijo, datum, uro in način odvzema vzorca za testiranje. Datum in ura ne smeta presegati 48 ur od opravljenega žreba.

16. člen

Predstojnik Inštituta za sodno medicino takoj po žrebu pisno obvesti naključno izbrane funkcionarje z vabilom o testiranju na prepovedane droge.

Naključno izbrani funkcionar se mora odzvati na vabilo o testiranju na prepovedane droge, ki zajema lokacijo, datum, uro in način odvzema vzorca za testiranje.

17. člen

Če naključno izbrani funkcionar zavrne testiranje ali ne pristopi k testiranju na podlagi vabila, ki mu ga je poslal predstojnik Inštituta za sodno medicino se domneva, da je izvid na prisotnost prepovedane droge pozitiven. To domnevo je mogoče ovreči v postopku testiranja na prepovedane droge. O tem predstojnik Inštituta za sodno medicino pisno obvesti predstojnika organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike.

Predstojnik Inštituta za sodno medicino o vsakokratnem testiranju naključno izbranih funkcionarjev izdela pisno poročilo v roku 14 dni od izvedbe vsakokratnega testiranja.

Pisno poročilo o izvedbi vsakokratnega testiranja zajema člane komisije, število naključno izbranih funkcionarjev, imena in priimke naključno izbranih funkcionarjev z navedbo funkcije, ki jo opravlja, lokacijo, datum in uro testiranja, toksikološki izvid testiranja.

18. člen

Pri vsakokratnem strokovnem pregledu in odvzemu vzorca, ki ga opravijo izvajalci iz 7. člena tega zakona pri naključnem izbranem funkcionarju na podlagi vabila z določeno lokacijo, datumom, uro in načinom odvzema vzorca mora biti prisotna tudi komisija iz 14. člena tega zakona.

19. člen

Predstojnik Inštituta za sodno medicino, predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike, člani komisije iz 14. člena, izvajalci iz 7. člena tega zakona in pooblašcene osebe iz 9. člena podpišejo izjavo o zasebnosti, ki se objavi na spletni strani Inštituta za sodno medicino, ki so jo dolžni spoštovati.

Pisno poročilo o vsakokratnem testiranju naključno izbranih funkcionarjev se objavi na spletni strani Inštituta za sodno medicino.

20. člen

Izvajalci po vsakokratnem strokovnem pregledu in odvzemu vzorca, ki ga opravijo pri naključnem izbranem funkcionarju na podlagi vabila z določeno lokacijo, datumom, uro in načinom odvzema

vzorca opravijo analizo odvzetega vzorca in izdajo poročilo o toksikološki preiskavi najkasneje v roku 24 ur od odvzetega vzorca in ga takoj pošlje predstojniku Inštituta za sodno medicino.

21. člen

Če je poročilo o toksikološki preiskavi nejasno predstojnik Inštituta za sodno medicino o tem takoj obvesti predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, ki o tem seznani funkcionarja.

V primeru nejasnega poročila o toksikološki preiskavi se pri naključno izbranem funkcionarju izvede ponovno testiranje z odvzemom drugega vzorca.

Predstojnik Inštituta za sodno medicino o ponovnem testiranju pisno obvesti takšnega funkcionarja z vabilom o testiranju na prepovedane droge. Za vsebino ponovnega vabila se smiselno uporablja drugi odstavek 16. člena tega zakona.

22. člen

Če iz poročila o toksikološki preiskavi izhaja, da je pozitivno na prisotnost prepovedane droge, predstojnik Inštituta za sodno medicino o tem takoj obvesti predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, ki o tem seznani funkcionarja.

Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo v primeru iz prejšnjega odstavka ugotovi stroške in izdatke za strokovni pregled in odvzem vzorca, izvedbo analize in izdelavo toksikološkega poročila pri tem funkcionarju. Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, izda skupni račun funkcionarju, ki ga mora poravnati v roku 8 dni od njegovega prejema. V primeru neplačila se znesek prisilno izterja.

Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo v primeru iz prvega odstavka objavi poročilo o toksikološki preiskavi in poročilo iz drugega odstavka 17. člena tega zakona na svoji spletni strani.

III. PREKRŠKOVNA DOLOČBA ZARADI KRŠITVE IZJAVE DO ZASEBNOSTI

23. člen

1) Z globo od 2.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki krši izjavo do zasebnosti in ravna v nasprotju z 19. členom.

(2) Z globo od 800 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 600 do 1200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

Pravilnik iz tretjega odstavka 15. člena tega zakona se izda v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona.

25. člen

Komisija iz 14. člena tega zakona se imenuje v štirih mesecih od uveljavitve tega zakona.

26. člen

Testiranja funkcionarjev na prepovedane droge po tem zakonu se začnejo izvajati v roku petih mesecev od uveljavitve tega zakona.

27. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. ČLENU

Ureja vsebino zakona in sicer, da ta zakon ureja obveznost testiranja za funkcionarke in funkcionarje na prisotnost prepovedanih drog v organizmu, organizacijo, postopek testiranja in objavo poročila o ugotovitvah testiranja.

K 2. ČLENU

Funkcionarji po tem zakonu so poslanci državnega zbora, predsednik republike, predsednik vlade, ministri in državni sekretarji.

K 3. ČLENU

Namen tega zakona je zagotoviti izvajanje obveznega testiranja funkcionarjev na prisotnost prepovedanih drog v organizmu, zagotavljati skrbnost in odgovornost pri opravljanju in izvajanju funkcije ter javnost in odprtost izvajanja nacionalnega programa na področju drog.

Za uresničitev namena tega zakona si morajo funkcionarji prizadevati z vso dolžno skrbnostjo in odgovornostjo, da se doseže čim večja obveščenost javnosti o svojem delovanju.

V okviru vsebine predmetnega zakona velja poudariti, da gre za sovpadanje javnega in zasebnega interesa. Gre namreč za vprašanje varovanja osebnih podatkov po eni strani, po drugi strani pa bi zaradi narave opravljanja funkcije vodenja države moralo biti v javnem interesu razkritje podatkov na prisotnost prepovedanih drog v organizmu takšnega funkcionarja. To bi morala biti pozitivna obveznost v okviru oženja kroga zasebnosti.

Z nastopom opravljanja funkcije poslanca državnega zbora, predsednika republike, predsednika vlade, ministra in državnega sekretarja je posameznik postal izpostavljen zanimanju javnosti, kar ima za posledico tudi oženje kroga njegove zasebnosti.

Tudi Ustavno sodišče je že poudarilo, da mora posameznik z vstopom v prostor družbenega dogajanja prevzeti nase tudi tveganje, da bo njegovo ravnanje predmet diskusije in presoje v okviru opisa njegove vloge v dogajanju, pri katerem je prihajal in prihaja v stik s številnimi ljudmi (odločba Ustavnega sodišča RS št. U-I-172/94 z dne 9.11.1994 - Uradni list RS, št. 73/94 in OdlUS III, 123). Ustavno sodišče RS je o pojmu zasebnosti zavzelo stališče tudi v odločbi Up-50/99 z dne 14.12.2000 - Uradni list RS, št. 1/2001 in OdlUS IX, s katero je odločilo o koliziji med varstvom zasebnosti in osebnostnih pravic na eni strani ter svobodo izražanja in svobodo umetniškega dela na drugi strani. Ustavno sodišče RS je razveljavilo sodbe sodišč, ki so odločili v pravnem postopku in s katerimi je bila dana prednost varstvu zasebnosti (pri čemer je v enem delu odločilo samo, v drugem delu pa je sodbe razveljavilo in vrnilo zadevo v ponovno odločanje). V navedeni odločbi je Ustavno sodišče RS o pojmu zasebnosti navedlo: "Zasebnost sodobna pravna teorija opredeljuje kot področje posameznika, v katerega ne sme nihče posegati brez posebnega zakonskega pooblastila. Pravica do zasebnosti posamezniku vzpostavlja krog intimnega lastnega delovanja, kjer sme z garancijo države sam odločati o tem, katere posege vanj bo dopustil. Toda pravica do zasebnosti ni absolutna pravica, temveč je omejena z varstvom pravic in koristi drugih ter z vedenjem posameznika v javnosti. Človek se namreč kot družbeno

bitje, ki nenehno prihaja v stik z drugimi ljudmi, ne more povsem izogniti temu, da se iz raznih vzrokov in nagibov tudi drugi zanimajo zanj in za njegovo zasebno življenje. Pri tem bi področje zasebnega življenja posameznika lahko razdelili: na področje intimnega in družinskega življenja, ki se ne odvija v javnosti, in na področje življenja posameznika v javnosti.

Na splošno velja, da čim manj intimno je področje zasebnega življenja posameznika, tem manjšo pravno zaščito uživa, kadar pride v kolizijo z interesi in pravicami drugih posameznikov. Pri presoji dopustnosti posega v posameznikovo pravico do zasebnosti je treba upoštevati tudi značilnosti subjekta, v katerega pravico se posega. Ob tem pravna teorija navaja, da je brez privolitve prizadetega mogoče pisati o zasebnem življenju iz sodobnega življenja, ki zanimajo javnost (t.i. relativne osebe iz javnega življenja) in osebe, ki javnost zanima samo v zvezi z nekim konkretnim dogodkom (t.i. relativne osebe iz javnega življenja), ne pa tudi o drugih osebah.

Pri opisovanju življenjskih dogodkov absolutnih in relativnih oseb javnega življenja je brez privolitve prizadetega dovoljeno opisati zlasti tisto, kar je pomembno za značaj, dejanja in mišljenja teh oseb glede na njihovo javno udejstvovanje. (...) Svoboden razvoj posameznikove osebnosti namreč zahteva, da človeku ne gre samo obstoj, ki je izoliran od vseh drugih bitij, temveč moramo posamezniku prav zaradi svobodnega razvoja njegove osebnosti (ta je podlaga za priznanje vseh posameznih osebnostnih pravic) omogočiti aktiven, ekstravertiran razvoj. (...).

K 4. ČLENU

Prepovedane droge po tem zakonu so rastline ali substance naravnega ali sintetičnega izvora, ki imajo psihotropne učinke ter lahko vplivajo na telesno ali duševno zdravje ali ogrožajo primerno socialno stanje ljudi in so opredeljene v zakonu, ki ureja proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami.

Predpisan vzorec po tem zakonu je vzorec odvzetega biološkega materiala za laboratorijsko analizo za ugotovitev prisotnosti prepovedane droge v organizmu.

K 5. ČLENU

Za izvedbo postopka testiranja za funkcionarje na prisotnost prepovedanih drog v organizmu z odvzemom predpisanega vzorca je pooblaščen Inštitut za sodno medicino Medicinske fakultete (v nadaljevanju: Inštitut za sodno medicino).

K 6. ČLENU

Zaposleni, ki v Inštitutu za sodno medicino opravljajo postopek odvzema biološkega materiala za laboratorijsko analizo, morajo glede izobrazbe izpolnjevati naslednje pogoje: vsaj dva zaposlena morata imeti najmanj univerzitetno izobrazbo kemijske ali farmacevtske smeri oziroma najmanj izobrazbo, pridobljeno po teh programih druge bolonjske stopnje in najmanj dve leti analitskih izkušenj v forenzičnem toksikološkem forenzičnem toksikološkem laboratoriju.

Vsi zaposleni morajo izpopolnjevati svoje znanje v skladu s sodobno sodnomedicinsko stroko.

K 7. ČLENU

Strokovne preglede in odvzem predpisanega vzorca za laboratorijsko analizo za namen tega zakona opravljajo fizične osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost v Inštitutu za sodno medicino.

K 8. ČLENU

Za laboratorijske analize v skladu s tem zakonom se uporabljajo standardne, mednarodno uveljavljene analitske metode.

Vse metode za določitev snovi po tem zakonu se morajo uporabljati v skladu s splošnimi, mednarodno veljavnimi merili zagotavljanja kakovosti meritev in nadzora kakovost in v skladu z zahtevami sodnomedicinske znanosti.

K 9. ČLENU

Ostanki analiziranih vzorcev se hranijo dve leti v zaprtem zaklenjenem primernem prostoru, do katerega imajo dostop le pooblaščen osebe, ki jih pooblasti predstojnik Inštituta za sodno medicino (v nadaljevanju: pooblaščen osebe).

Pooblaščen osebe iz prejšnjega odstavka so vsi zaposleni v pooblaščenem laboratoriju, ki opravljajo laboratorijske analize.

K 10. ČLENU

Izvajalci morajo izpolniti zapisnik o strokovnem pregledu in voditi lastno knjigo strokovnih pregledov in odvzemov.

Inštitut za sodno medicino, ki izvaja laboratorijske analize po tem zakonu, mora voditi popolno dokumentacijo o sprejemu in analizah vzorcev, ki obsega podatke o vseh fazah obdelave vzorca in analize, rezultatih analize ter o administrativnih vpisih v zvezi s tem.

Inštitut za sodno medicino mora zagotoviti varno in zaupno shranjevanje dokumentacije, do katere lahko dostopajo le pooblaščen osebe.

K 11. ČLENU

Za strokovnost dela, identiteto in integriteto vzorcev za laboratorijske analize po tem zakonu odgovarjajo Inštitut za sodno medicino in izvajalci.

K 12. ČLENU

Za laboratorijsko analizo za ugotovitev prisotnosti prepovedane droge v organizmu se lahko odvzame predpisan vzorec lasu, urina oziroma krvi.

K 13. ČLENU

Vsak funkcionar se mora enkrat v koledarskem letu svojega mandata udeležiti testiranja na prisotnost prepovedanih drog v organizmu. V primeru menjave funkcije v istem koledarskem letu se funkcionarju ni potrebno udeležiti novega testiranja v tem istem koledarskem letu. Testiranje funkcionarjev na prisotnost drog v organizmu Inštitut za sodno medicino izvede v osmih intervalih v koledarskem letu.

K 14. ČLENU

Komisija za testiranje funkcionarjev na prepovedane droge šteje štiri člane. Komisijo sestavlja en predstavnik Inštituta za sodno medicino, en predstavnik organa, kjer opravlja funkcionar svojo funkcijo, en predstavnik Društva novinarjev Slovenije in en predstavnik Združenja novinarjev in publicistov. Člane komisije s sklepom za vsako leto imenuje predstojnik Inštituta za sodno medicino, in sicer na predlog Inštituta za sodno medicino, na predlog organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike, in na predlog Društva novinarjev Slovenije in Združenja novinarjev in publicistov.

K 15. ČLENU

Predstojnik Inštituta za sodno medicino za vsak interval testiranja določi skupno število funkcionarjev vseh organov. Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike za vsak interval testiranja določi število funkcionarjev svojega posamičnega organa. Po določitvi števila funkcionarjev v vsakem posamičnem organu se v nadaljevanju za naključni izbor funkcionarjev za vsak interval testiranja opravi žreb na podlagi pravilnika, ki ga sprejme predstojnik organa. Z žrebom za naključni izbor funkcionarjev se določi lokacijo, datum, uro in način odvzema vzorca za testiranje. Datum in ura ne smeta presegati 48 ur od opravljenega žreba.

K 16. ČLENU

Predstojnik Inštituta za sodno medicino takoj po žrebu pisno obvesti naključno izbrane funkcionarje z vabilom o testiranju na prepovedane droge.

Naključno izbrani funkcionar se mora odzvati na vabilo o testiranju na prepovedane droge, ki zajema lokacijo, datum, uro in način odvzema vzorca za testiranje.

K 17. ČLENU

Če naključno izbrani funkcionar zavrne testiranje ali ne pristopi k testiranju na podlagi vabila, ki mu ga je poslal predstojnik Inštituta za sodno medicino se domneva, da je izvid na prisotnost prepovedane droge pozitiven. To domnevo je mogoče ovreči v postopku testiranja na prepovedane droge. O tem predstojnik Inštituta za sodno medicino pisno obvesti predstojnika organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike. Predstojnik Inštituta za sodno medicino o vsakokratnem testiranju naključno izbranih funkcionarjev izdela pisno poročilo v roku 14 dni od

izvedbe vsakokratnega testiranja. Pisno poročilo o izvedbi vsakokratnega testiranja zajema člane komisije, število naključno izbranih funkcionarjev, imena in priimke naključno izbranih funkcionarjev z navedbo funkcije, ki jo opravlja, lokacijo, datum in uro testiranja, toksikološki izvid testiranja.

K 18. ČLENU

Pri vsakokratnem strokovnem pregledu in odvzemu vzorca, ki ga opravijo izvajalci iz 7. člena tega zakona pri naključnem izbranem funkcionarju na podlagi vabila z določeno lokacijo, datumom, uro in načinom odvzema vzorca mora biti prisotna tudi komisija iz 14. člena tega zakona.

K 19. ČLENU

Predstojnik Inštituta za sodno medicino, predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike, člani komisije iz 14. člena, izvajalci iz 7. člena tega zakona in pooblaščenice osebe iz 9. člena podpišejo izjavo o zasebnosti, ki se objavi na spletni strani Inštituta za sodno medicino, ki so jo dolžni spoštovati. Pisno poročilo o vsakokratnem testiranju naključno izbranih funkcionarjev se objavi na spletni strani Inštituta za sodno medicino.

K 20. ČLENU

Izvajalci po vsakokratnem strokovnem pregledu in odvzemu vzorca, ki ga opravijo pri naključnem izbranem funkcionarju na podlagi vabila z določeno lokacijo, datumom, uro in načinom odvzema vzorca opravijo analizo odvzetega vzorca in izdajo poročilo o toksikološki preiskavi najkasneje v roku 24 ur od odvzetega vzorca in ga takoj pošlje predstojniku Inštituta za sodno medicino.

K 21. ČLENU

Če je poročilo o toksikološki preiskavi nejasno predstojnik Inštituta za sodno medicino o tem takoj obvesti predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, ki o tem seznani funkcionarja. V primeru nejasnega poročila o toksikološki preiskavi se pri naključno izbranem funkcionarju izvede ponovno testiranje z odvzemom drugega vzorca. Predstojnik Inštituta za sodno medicino o ponovnem testiranju pisno obvesti takšnega funkcionarja z vabilom o testiranju na prepovedane droge. Za vsebino ponovnega vabila se smiselno uporablja drugi odstavek 16. člena tega zakona.

K 22. ČLENU

Če iz poročila o toksikološki preiskavi izhaja, da je pozitivno na prisotnost prepovedane droge, predstojnik Inštituta za sodno medicino o tem takoj obvesti predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, ki o tem seznani funkcionarja. Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo v primeru iz prejšnjega odstavka ugotovi stroške in izdatke za strokovni pregled in odvzem vzorca,

izvedbo analize in izdelavo toksikološkega poročila pri tem funkcionarju. Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo, izda skupni račun funkcionarju, ki ga mora poravnati v roku 8 dni od njegovega prejema. V primeru neplačila se znesek prisilno izterja.

Predstojnik organa, ki opravlja organizacijske in strokovne naloge Državnega zbora, Vlade Republike Slovenije oziroma Urada predsednika republike oziroma predstojnika organa, kjer naključno izbrani funkcionar opravlja svojo funkcijo v primeru iz prvega odstavka objavi poročilo o toksikološki preiskavi in poročilo iz drugega odstavka 17. člena tega zakona na svoji spletni strani.

K 23. ČLENU

Gre za prekrškovno določbo v primeru kršitve izjave do zasebnosti.

K 24. ČLENU

Člen določa, da se pravilnik iz tretjega odstavka 15. člena tega zakona izda v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona.

K 25. ČLENU

Člen določa, da se komisija iz 14. člena tega zakona imenuje v štirih mesecih od uveljavitve tega zakona.

K 26. ČLENU

Člen določa, da se testiranja funkcionarjev na prepovedane droge po tem zakonu začnejo izvajati v roku petih mesecev od uveljavitve tega zakona.

K 27. ČLENU

Člen določa običajni vacatio legis.